

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Tractatus De Moribus, Amore,
Servitio Æternæ Sapientiæ

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066375

Cap. IV. Æterna Sapientia est Veritas & gustus: ideo rationis & voluntatis
est bonum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45408

O illucesce nobis aliquando, ut cognoscamus te, & ea-
mus ad te, per te, maneamusque apud te.

CAPUT IV.

*Æterna Sapientia est Veritas & Gustus: ideo
Rationis & Voluntatis est bonum.*

Oculus lucem quærit, ratio veritatem, & vo-
luntas boni saporem appetit. Lux seipfa vi-
sibilis est, Veritas per se intelligibilis, sapor per
se gustabilis. Sapientia Veritas est, nec ea qua-
liscunque sed possessa, hoc est cognita, habere
enim veritatem est ipsam cognoscere. Quis au-
tem veritatem novit? nisi qui sapit. Quis imo
illam novit, & non sapit? Quis autem sapit, si
saporem non sentit? Quis autem sensus iste est,
quo sentitur sapor? non utique alius, quàm ipse
sibi: semet enim ipso sapor sapit & sentitur, sicut
semetipso lumen lucet & videtur. Cæterum cum
aliud sit quod sapit, & aliud cui sapit, siquidem
Sapientia, Sapor est cui tandem? Voluntati uti-
que & appetitui: ejusdem enim est Saporem per-
cipere, cujus & appetere; aliàs quid appetit, si
percipere ineptum est? Voluntati ergo sapit Sa-
pientia, sed utique non nolenti, verum volenti.
Volens ergo voluntas gustat Sapientiam. O fe-
licitatem Voluntatis, suum si norit bonum! Velle
sapere, jam sapere est: nam si non sapit, qui sa-
pere vult, desipit ergo, quod, quis credat? Us-
que adeo tam facilè est sapere, quàm facilè est
velle. Sapere vis? velis, & jam sapis.

10.

11.

Et cur tam pauci nihilominus sapiunt? pauci
nimirum volunt. Heu tamne grave & arduum est
homini velle, id quod vult? ô tortuosam Homi-

A § nis

nis vitam & indolem; id quod vult, non vult, & quidem volens non vult, cum tamen, (quod mirum magis) sapere vel nolens velit. Nam, nunquid ille qui non vult sapere, stultè se id, & non rationabiliter putat velle; imò Sapiens sibi in hoc videtur, quod nolit esse Sapiens: adeo sine Sapientiâ, ne insipientes quidem esse possumus. Nimirum, sicut dum contra rationem agimus, cum ratione & ex ratione agimus; & sicut dum in vitam nostram grassamur, vitâ ipsâ contra vitam nostram utimur: sic Sapientiâ in Sapiëntiam armamur. Miseri non semel! qui quæ operâ bonæ uti in bonum nostrum possemus, eadem operâ potius illo met bono in malum nostrum abutimur, vadimusque à salubri Sapiëntiâ & amicâ, ad nocentem & inimicam. Ô humana ratio quare sic irrationalis es? Ô humana voluntas cur adeo non volens es?

Æterna Sapiëntia tu vince mæandros perversitatis nostræ, sinuososque hos anfractus corrige, Veritatem te ratio sequatur & apprehendat; Saporem te voluntas capiat & sapiat. Tendant ad te animi nostri, & in te centro suo quiescant, in te bono delectentur, te Vero satientur, te Vitâ vivant, te uno contenti sint, te perfectò consummentur compleantur, & beatificentur.

CAPUT V.

Æterna Sapiëntia quomodo mundi Sapiëntiam evacuat?

12. **S**apiëntia solida est si Sapiëntia est. Soliditas Sapiëntiæ Veritas est: quæ ergo Sapiëntia vera, hæc solida, & quæ solida hæc verâ.

At